

nemzetgyűlés napirendjéről és a nemzetgyűlés legközelebbi a testnevelésről szóló törvényjavaslatl foglalkozik, azt valószínűleg a belső kölcsönügyi javaslat fogja követni.

A kormányzó párt egy 12 tagú bizottságot küldött ki a belföldi kényszerkölcsönről szóló törvényjavaslat újabb megváltoztatására. Ez a bizottság szombat délelőtti 11 órakor tartja az első ülését. Ide vonatkozólag Temesváry Imre nemzetgyűlési képviselő a következőképp nyilatkozott:

— A legutóbbi pénzügyi javaslat 4. §-ába bizonyos *létminimumot állapítunk meg*. Ez a törekvésünk. A létminimum színvonala alá tartozók nem vennének részt a kényszerkölcsön kérdésében. Akik jövedelmi, vagy vagyonadót nem fizetnek, azok nem vesznek részt a belső kölcsön fizetésében. A szombati ülésünkön Walkó miniszter fog elnökölni.

A malmok nyújtotta kölcsön.

Most már megkezdtek a malmok részéről a 750.000 angol fontnak az állam számára való átutalását. Ezzel jelentősen megenyhül a devizaintség. A bankok viszont azt a könnyítést kapják, hogy a devizák jövő irányítása inkább a reális árfolyamoknak megfelelő árfolyamok szerint fog történni. Azt az értesítést kapjuk, hogy újabb exportra már nincsen remény.

Pártonkívüli szakember lesz az igazságügyminiszter.

Nagy Emilnek még nincs utóda, egyelőre a miniszterelnök fogja az ügyeket vezetni. Valószínű, hogy nem az egységes párt kebeléből kerül ki az igazságügyminiszter, hanem *párton kívül álló szakemberre bizzák az igazságügyminisztérium vezetését*. Nagy Emil egyébként a szokott modorában, vidáman és hangosan járt-ke a parlament folyosóján. Általában azt a benyomást keltette, hogy „*íme egy ember, aki örül a bukásának*”. A pártonkívüli ember minden valószínűség szerint Paupera lesz.

Peidl Gyula Budapestre érkezett.

Peidl, Garami és Vámbéry elutaztak Londonból és Vámbéry kivételével, aki Zürichbe ment, szerdán már Bécsbe érkeztek. Bécsben az újságírók kérésére Peidl elmondotta, hogy londoni utazásuk arra irányult, hogy az angol munkáspárttal a magyarorazági viszonyokat megismertessék és hogy a régi kapcsolatokat felújítsák.

— Csodálatraméltó, mondta, hogy az angol munkáspárt, amely most majdnem 40 millió embernek parancsol, ami kis országunk iránt olyan sok rokonszenvvel viseltetik. Engem, Garamit és Vámbéryt a legszívélyesebben fogadtak. Ezt bizonyítja az is, hogy az egy hétre tervezett londoni tartózkodásunkat meghosszabbítottak.

A pénzügyminiszter bukása miatt nem lehetett elintézni a központi egyetem építkezését.

(A Szeged tudósítójától.) Dr. Somogyi Szilveszter polgármester indítványára a város tanácsa elhatározta, hogy a központi egyetem céljaira átengedi a Kálvária-tér egyik részét. Együttal az építkezés lehetővé tételére felajánlotta a város ötszáz hold földjének évi jövedelmét, amelyet huszonöt éven keresztül az egyetem kapna meg. A polgármester már régebben érintkezésbe lépett a pénzügyminisztérium illetékes ügyosztályával, állandó telefonösszeköttetés állott fent a polgármester és a pénzügyminisztérium között, míg most hétfőn azt a telefonüzenetet kapta, hogy az ügy részletes megbeszélése véget utazzon föl Budapestre.

A polgármester a hétfői tanácsülésen informálta a tanács tagjait a pénzügyminisztériumban folytatott tárgyalásokról. A polgármester kijelentette, hogyha a pénzügyminiszter keveselni fogja az ötszáz hold föld évi jövedelmét, hajlandó azt nyolcszáz hold jövedelmére fölemelni. A tanács örömmel beleegyezett Somogyi ajánlatába és a polgármester elutazott Budapestre.

A fővárosban mielőtt megkezdődtek volna a tanácskozások, a polgármester elment Bethlen Istvánt gróf miniszterelnökhöz és kérte, hogy párlfoglalja a város tervét. Bethlen miniszterelnök sajátkezűleg írott levélben kérte a pénzügyminisztert, hogy járuljon hozzá az építkezések megkezdéséhez. Mire azonban a polgármester, zsebében az ajánlólevéllel, a pénzügyminisztériumba ment, a pénzügyminiszter megbukott és így az ajánló sorokat csak a

Peidl az újságírók azon kérdésére, hogy milyenek voltak londoni tapasztalatai, szintén elmondott egyetmást, Elmondotta, hogy az angolok nagyban megszorították az idegenek beutazását. Aki a La Manche-csatornán átkel, azonnal szigorúan megvizsgálják utilevelét, vizumát, ami pedig a háború előtt nem történt oly pontossággal, mint most. Felemlítette Peidl azt is, hogy találkozott Károlyi Mihállyal és feleségével, sőt együtt voltak egy estélyen is, ahol Károlyi nagy telesséssel fogadott előadást tartott Magyarországról. Egészen különös volt — mondotta —, hogy egy két és félmillió lelket számláló városban már ott tartózkodásuk első három napjában sok magyarral találkoztak. Egy alkalommal az autóbusszon utaztak, magyar szó ült a fülük, hátranéztek és Károlyi gróffal álltak szemközt. Ez volt az első találkozásuk, ami igen szívélyes volt és nagyon örültek egymásnak.

Politikai tárgyalásairól Peidl nem kívánt nyilatkozni, mert előbb pártjának akar beszámolni. Csak annyit mondott, hogy az eredménnyel tökéletesen meg van elégedve.

Peidl egyébként ma éjjel Budapestre érkezett. Munkatársunk felkereste lakásán, de Peidl kijelentette, hogy egyelőre nem tehet érdemleges nyilatkozatot. Kijelentette azonban, hogy legközelebb holnap azon lesz, hogy a szükséges információkkal a sajtót tájékoztathassa.

A kormánypárt ünnepelte Bethlent.

A kormánypárt pártvacsorát rendezett. A vacsorán Hedry Lőrinc üdvözölte a miniszterelnöket. Hiányosnak látna — mondotta — a mai napot, ha Bethlen István grófot mai győzelme alkalmából mély tisztelettel, szeretettel, meglepedéssel és a jövőbe vetett bizalommal nem köszöntenék. A felkészítő után hosszasan éljenek a miniszterelnöket. A vacsorán több felszólalás nem történt.

A takarékkoronák.

Ma tovább folytak a tanácskozások a valorizációs javaslat és a takarékkételek értékének megállapítása ügyében. A TEBE-hez tartozó bankok is üléseztek és állást foglaltak a szükségrendelettel szemben. A legfontosabb volt a tanácskozáson, hogy mi történjék a tárcákban levő váltókkal.

A takarékkoronák átértékelését valószínűleg 10—13.000 papirkoronában fogják megállapítani. A számításokat az 1.20—1.30 zürichi jegyzésen fogják megállapítani. A Devizaközpont működését ismét több oldalról kifogásolják s valószínű, hogy a közeljövőben a Devizaközpont csak ellenőrző közeg lesz. Ennek következményeképp a bankközi valutaforgalom szabaddátétele is rövidesen bekövetkezik.

referensnek adhatta át. A referens kijelentette, hogy érdemlegesen nem tud ebben az ügyben határozni, de nem hiszi, hogy az új pénzügyminiszter hozzájáruljon a terv keresztülviteléhez, miután a pénzügyminisztériumnak erre az építkezésre nincsen megfelelő alapja.

Dr. Somogyi Szilveszter polgármester tudomásul vette a választ és a csütörtöki tanácsülésen referálta el. Elhatározták, hogyha majd meglesz az új pénzügyminiszter, ismét megteszik az építkezés érdekében a szükséges lépéseket, mert a város eminens érdeke az, hogy a központi egyetem felépüljön, mert akkor az egyetem céljaira átengedett épületeket vissza lehetne adni rendeltetésüknek.

„Magyarország rekonstrukciója a Népszövetség kötelessége”.

A Szeged tudósítója jelenti Bukarestből: A kormányhoz közel álló Argus című gazdaságpolitikai napilap ma szenzációs vezércikket közöl Magyarország gazdasági helyreállításáról. A cikk kifejti, hogy Magyarország mai állapotában képtelen gazdasági helyzetét saját erejéből rendbe hozni. Az ország felsegítése a Népszövetség kötelessége. Nem elég olyan nemzetközi kölcsönt folyósítani, amelyből Magyarország adósságait kifizelheli, hanem biztosítani kell az ország gazdasági helyzetének végleges megszilárdulását és lehetővé kell tenni a jövő fejlődését is.

Bevásároltam!

— Levél napjainkból. —

Igen tisztelt szerkesztő ur! Ezennel beszámolok a legutóbbi pánik rám eső részével, igazolandó mindenre kiterjedő figyelmemet és éberségemet. Eleven példa gyanánt akarok azonkívül is állani mindenki előtt, aki folyton a szememre veti, hogy nincs bennem közgazdasági érzék.

A szombat képe megdöbbentő volt. Egymásután csukták be boltjaikat a kereskedők, a várost pedig kezdték kivilágítani.

— Mi ez, mi ez? — kapkodtam levegő után, de a Széchenyi-téri rendőrszti udvariasan megmagyarázta, hogy hat óra van, a kereskedéseket ilyenkor szökták zárni.

— Van benne valami, — válaszoltam azzal az objektív bizalmatlansággal, amelyet Brette Salamon című bankárommal való érintkezésem folyamán nyertem, de a világitás, uram a világitás?

A rendőr végignézett rajtam.

— Ha ön ezt a két ócska lámpát is annak nevezi, akkor uraságod fényvak.

Miután nagynehezen hazatopogtam s a fényes Kárász-utcán csak ötször vágódtam neki a falnak, nyugtalanul töltöttem az éjszakát. Vásárolni, vásárolni! — sugta egy benső szózat s már korán reggel nyakamba vettem a várost.

Jelentem, hogy a szózat kitünő volt, de hát nem hiába imádom Vörösmartyt már apró gyerekkorom óta, — ami rendelkezésemre állt, azt mind megvettem.

Pakkolják be ezt a két tucat fogkefét, adtam ki a parancsot.

— Mire jó az, kérdé a kereskedő, uraságodnak egy foga sincs!

— A cilinderemet fogom vele kefélni. Kilátásom van ugyanis rá, hogy hozzájutok egy középfinom, viseltes cilinderhez, hát ne érjen készületlenül.

— Ajánlok bőr-részvényt, vágódott hozzám egy ügynök.

— Jó a vállalat? Ismeri az adatait?

— Uram, felelte könnyezve az aggastyán, típusa ez az újabb részvénytársaságoknak s olyan szolid, hogy keresve se lehet a pártját találni. Mit mondjak önnek? Van egy szép nagy terem, abban egy nyulbőr, meg egy kitömött varju. A szoba másik sarkában egy íróasztal, meg egy agg izraelita, aki mást se csinál, csak bocsátja ki az újabb részvényeket. Maga bizonyára azt hiszi, hogy itt svindli van jelen és nincsenek részvények. Ojjé, amennyit akar!

A helyzetkép olyan élénk volt, hogy nyomban vettem öt kötet. Ugyanakkor gyanus műveletet végeztem a zsebkendőmmel.

— Mit csinál? — kérdezte az ügynök.

— Ez a hatodik kötet a zsebkendőmön. Görcsben. Mert különben elfelejttem, hogy smirglipapírt is akarok vásárolni. Tudja, az is papír.

Ebből száz ívet vettem, hogy legyen. Azt mondták, hogy az ilyesimből rengeteg sok fogy el a háztartásban. Nincs ugyan háztartásom, azt se tudom, hogy lehet azt kapni és mennyiért adják, de hozzájuthatok véletlenül, a meglepetéseket pedig nem szeretem.

— Megdrágul a levelezés, — sugta levélhordóm.

Na, az egyszer kifogok a kincstáron. Elláttam magam bélyeggel, tölem drágulhat.

Kitünő konjunkturának találtam egy nagy-tucat cipőgombolót. Sose hordok gombos cipőt, de még ráadhatom magam erre a rendszerre s akkor annyit veszthetek el belőlük, amennyi tetszik.

Szappant már nem kaptam sehol, de vettem öt liter Hoffmann-cseppet fogtájás ellen. Kérem, szerkesztő ur, mégis csak bosszantó, hogy az ember néha szaggatásra ébred fel, majd megbolondítja a foga s nincs otthon csillapítószere. Most fájjon a fogam!

Mikor utközbem ismerősökkel találkoztam s elárultam néhány részletet bevásárlásaimból, azokat ellepte a sárga irigység. Rohantak ők is a boltokba, de minden szakértelem nélkül, mert olyasmiket akartak venni, amikre mások is rávetették magukat. Én nem tülekedtem s aránylag olcsón jutottam három talicskához, két házinyulhoz és ötven szájharmonikához. Ingem van még kettő, micsoda badarság volna továbbit vásárolni hozzá! Elláttam magam hólyagpapirossal, amire senkisésem gondolt, mert messze van a nyár s addigra a cukrot fülbevalóban viselik. Van egy koporsóra való gyaluforgácsom, amire, fogadni merek, senki sem gondolt és két mázsa zsemlyemorzsa várja padlásomon a jobb időköt, meg a csirkéket.

Nem, édes szerkesztő ur, én nem lepetem meg magam, mindenről gondoskodom. Sőt — mit mondjak önnek, attól való félelmemben, hogy nagyon kapósak lesznek a lányok, meg is háziasodtam. A közvetítő megesküdött rá, hogy a hölgy tízenyolc éves, tiszta multu, hajadon. Állítását a vegytisztító intézet hiteles kivonatával igazolta. Véletlenül aztán kisült, hogy negyven éves özvegy és öt gyermeke van.

Ez azonban mind mellékes. Az a fő, hogy bevásároltam. Én már be!

Igaz tisztelettel hive

Hafiz Etnékir.